

Kde je Mattoni, tam to... plave

Na počátku byla, jak tomu v podobných případech často bývá, zapálená hospodská debata. Zněla asi takto: „Pochop člověče, že to je nesmysl! Staré PET láhve jsou k ničemu. Ještě tak vyvézt je do Číny, tam je uměj' předělat na bundy a svetry, ale loď? To je blbost.“ Jenže znáte to – hromada pomazaných hlav nejdřív spolehlivě dokáže, že je něco nemožné, a pak se najde jeden „blázen“ a uskuteční to. Petr Novotný toho byl svědkem.

Sobota 16. srpna se v Přelouči opravdu nevydařila. Tedy alespoň co do počasí. Od rána lilo jako z konve, ale na malém plácku, kousek za starou loděnicí na břehu Labe, bylo kupodivu lidí dost. Právě tady a v tento den vyvrcholilo roční úsilí Stanislava Svobody, vyprovokované zmíněnou hospodskou scénkou. Zatímco zvědaví diváci popíjeli pod svými deštníky a kapucemi teplé nápoje a hřejivé lihoviny u dobře zásobeného stánku, opodál se, zavěšen na lanech malého jeřábu, pohupoval předmět, kvůli němuž sem všichni přišli.

Kánoe pro dva až tři vodáky, tak jak ji známe z Vltavy, Labe či Berounky, s dřevěnými sedáky, ale jinak durch um durch (staří latiníci vědí, že je to skrz na skrz, pozn. red.) celá z PET láhví. A podívejme se – hned vedle, u sponzorské hromady láhví tentokrát plných, stojí oficiální zástupci společnosti Karlovarské minerální vody. Vynálezce a stavitel lodi jim právě vysvětluje, jak k celé anabázi došlo. My už začátek známe, ale jak to bylo dál?

Svobodovi jsou aktivní, kulturně-sportovní rodina, se značnou spotřebou tekutin, jak je vidno i nealkoholických. Denně jim z jejich pitného režimu vypadá 4–5 prázdných láhví, většinou právě od „mattonky“. Jenže co s nimi? K myšlence použít je jako stavební materiál pro stavbu plavidla přispěl i fakt, že ke sběrnému kontejneru na plasty to mají daleko. A proč právě loď? Standa a jeho manželka Milada mají k vodě blízko. A to jak obrazně, tak vzhledem k poloze Přelouče i doslova. Mému srovnání se slavným Thorem Heyerdahlem se však s úsměvem brání: „Co to je za vědu, postavit vor ze dřeva? To už máme dávno za sebou. Teprve ‚petky‘ jsou pro nás tou správnou výzvou.“

Zkrátka a dobře, jakmile Standa uznal, že má nastřádáno dost materiálu na to, aby mohl začít, spustil akci. Devět měsíců, 786 láhví a spojovací technologie postupně dotažená téměř k dokonalosti. Jen se podívejte na výsledek – loď pomalu klesá na hladinu Labe, stavitel s manželkou do ní usedají a za

halasného ryku přihlížejících se vydávají po proudu k nedaleké loděnici. Loď čeká ještě jedna těžká zkouška. Zpět se totiž vrací proti proudu, tažena značnou rychlostí za vodním skútem. Vše ale v pořádku přestála, aby její stvořitel nakonec po nezbytné „výplatě“ pádlem převzal od bývalého starosty Přelouče a kapitána ČSPLO Dušana Kulky parádní námořnickou čepici a titul „Prvního kapitána PET plavidel na řece Labi a všech jeho přítocích“. Kdo by si však myslel, že tím celá záležitost ohledně cestování láhví od „Mattonky“ po řece Labi končí, ten by se krutě mýlil. Jedna loď je předána do běžného provozu, druhá se chystá. A podržte se, tentokrát bude motorová!

Tak mne napadá, kdyby vás někdy cesty zavedly do Přelouče a někde v restauraci, při obědě, byste tam zaslechli vykřikovat takového temperamentního dlouhohlavého blondáka, že postavit letadlo z PET láhví není zas tak složité, věřte mu prosím každé slovo.

Více foto na www.packaging-cz.cz

